

związku z art. 190 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 249, poz. 2104 ze zm.). Przy braku dobrowolnego zwrotu pobranej w nadmiernej wysokości dotacji kwestia ta zostanie rozwiązana w drodze decyzyjnej. Z art. 190 ustawy o finansach publicznych wynika, że w takiej sytuacji decyzję w sprawie zwrotu dotacji wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta, starosta lub marszałek województwa).

Wskazując na powyższe, Kolegium Izby informuje, że zapoznało się z argumentacją prawną zawartą w

piśmie przedstawiającym stanowisko Prezydenta Miasta Piły w przedmiotowej sprawie, jednakże nie podziela przedstawionych argumentów.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

POUCZENIE:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni

od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

798

UCHWAŁA Nr 19/1168/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 16 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

orzeka nieważność

postanowienia §1 ust. 2 uchwały nr XLV/339/2009 Rady Miejskiej Międzychodu z dnia 10 listopada 2009 r. w sprawie ustalenia dziennych stawek opłaty targowej.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tut. Izbie w dniu 17 listopada 2009 r. Rada Miejska Międzychodu, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym, art. 19 pkt 1 lit a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) ustaliłaienne stawki opłaty targowej, określiła pobór opłaty, wyznaczyła inkasentów i wynagrodzenie za inkaso. W §1 uchwały Rada Miejska Międzychodu postanowiła „Opłatę targową pobiera się dziennie od osób dokonujących sprzedaży na targowisku:

- 1) ziemiopłodów: z ręki, z jednej skrzyni i małego wózka w wysokości 7,00 zł
- 2) działkowicze za okazaniem zaświadczenia z Ogrodów Działkowych 5,00 zł
- 3) pozostałą sprzedaż w wysokości 15,00 zł za 1 stanowisko”.

Regionalna Izba Obrachunkowa, na podstawie prze-

pisów art. 61 §1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym, zawiadomiła Gminę o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2009 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło co następuje.

Jednostka samorządu terytorialnego działa na podstawie i w granicach prawa.

Stosownie do przepisów art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy pozostaje podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat lokalnych w granicach określonych w odrębnych ustawach. Stanowienie więc aktów prawa miejscowego jakim jest niewątpliwie badana uchwała, może nastąpić tylko na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Upoważnień tych nie można domniemywać czy wprowadzać w drodze wykładni.

Zgodnie z przepisem art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Rada Gminy określa wysokość opłaty targowej. Powołując się na te upoważnienia Rada w badanej uchwale ustaliła opłaty targowe dla:

- ziemiopłodów (§1 pkt 1 uchwały): z ręki, z jednej skrzyni i małego wózka w wysokości 7 zł,
- pozostałą sprzedaż (§1 pkt 3 uchwały) w wysokości 15 zł za 1 stanowisko,
- oraz w §1 pkt 2 postanowiła, iż „działkowicze za okazaniem zaświadczenia z Ogrodów Działkowych 5 zł”.

Takie zróżnicowanie stawek, mimo, że ich wyso-

kość mieści się w granicach ustalonych w art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wykracza poza dopuszczalne granice upoważnienia określone w art. 15, 16 oraz 19 pkt 3 tej ustawy. Rada Gminy została upoważniona do ustalenia stawek opłaty targowej w wysokości niższej niż ustawowa, tylko co do przedmiotu opodatkowania. To zróżnicowanie może przybrać tak jak w §1 pkt 1 i 3 uchwały postać uchwalenia stawek dla poszczególnych rodzajów, czy form sprzedaży. Ustalenie przez Radę odrębnej stawki opłaty targowej dla działkowiczów nie znajduje opar-

cia w obowiązującym prawie. Obniżenie stawek ma charakter zwolnienia podmiotowego, którego rada gminy wprowadzać nie może.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) *Grażyna Wróblewska*

POUCZENIE:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od

daty jego doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

799

UCHWAŁA Nr 19/1170/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 16 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

orzeka nieważność

postanowień §3 pkt 2 uchwały Nr L/477/2009 Rady Miejskiej w Jarocinie z dnia 13 listopada 2009 r. w sprawie opłaty targowej z uwagi na sprzeczność z art. 19 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.)

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 18 listopada 2009 roku, Rada Miejska w Jarocinie powołując się na postanowienia art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 19 pkt 1 litera „a” i pkt 2 – 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) ustaliłaienne stawki opłaty targowej Rada zarządziła także pobór opłaty targowej w formie inkasa oraz wyznaczyła inkasentów tejsze opłaty oraz ustaliła wynagrodzenie za inkaso. Ponadto w §3 pkt 2 przedmiotowej uchwały Rada Miejska w Jarocinie postanowiła, iż „Zwalnia się z opłaty targowej zlokalizowane za odpowiednim zezwoleniem ogródki piwne”.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie prze-

pisów art. 61 §1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym zawiadomiła Gminę o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2009 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do treści art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym w wyłącznej kompetencji rady gminy pozostaje podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość rady gminy odnośnie stanowienia w sprawach podatków i opłat lokalnych została uregulowana w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z postanowieniem art. 19 pkt 3 tejsze ustawy rada gminy, w drodze uchwały może wprowadzać inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych.

Z art. 15 wyżej wskazanej ustawy wynika, iż zdarzeniem prawnym, z którym ustawa o podatkach i opłatach lokalnych wiąże obowiązek uiszczenia opłaty targowej, jest dokonywanie sprzedaży. Dokonywanie sprzedaży oznacza zawieranie umów sprzedaży w rozumieniu art. 535 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93, ze zm.), a przynajmniej wyjście z ofertą sprzedaży przez wystawienie towaru i oznaczenie jego ceny. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844) opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, dokonują-